

Η α λ ή θ ε ι α

Από τις πιο ωραίες στιγμές στη δουλειά ενός εκπαιδευτικού είναι όταν οι μαθητές του ξεδιπλώνουν πτυχές τους που έμεναν μέχρι τότε κλεισμένες. Όταν ασχοληθήκαμε με το ποίημα του Μ. Αναγνωστάκη «Στο παιδί μου», όπου το ζήτημα της **Αλήθειας** και της προσφοράς της κυριαρχεί, τα παιδιά εμπνεύστηκαν και του «απάντησαν» με επιστολές και ποιήματα. Απολαύστε μερικά από αυτά....

Αλήθεια

Λέμε αύριο και εννοούμε ποτέ
Οι υποσχέσεις είναι
τα πιο ευγενικά ψέματα
Ένα ψέμα είναι γλυκό,
Ευτυχία τεχνητή
Σκορπάει ομίχλη όταν δεν θες να δεις
Μα η αλήθεια δεν υπακούει
σε καμία θέληση
Σαν ατίτασο άλογο
που κοχλάζει στο αίμα μας
Η αλήθεια είναι μόνο η αλήθεια
Ούτε η χελώνα που νίκησε το λαγό,
Ούτε μια ηλιόλουστη μέρα
τον Δεκέμβρη,
Δεν μπορούμε να μασάμε μια μπουκιά λι-
γωτικής σοκολάτας για πάντα.

Λίλιουμ

Μια ηλιαγίδα στο σκοτάδι

Το χαρακωμένο ξύλινο μολύβι
Ρυτιδιασμένο απ' τη σκληρή δουλειά
Έγραφε όλη του κόσμου την αδικία
Τη φτώχεια, την αρρώστια, τη μοναξιά...
Μια γριά αλλήθωρη και μισοτρελαμένη
που από καιρό σε ίδρυμα είχε μπει
έγραφε όλη τη ζωή την ξεχασμένη
πόλεμος, ξενιτιά και σκοτωμοί.

Τον κόσμο κάποτε πήγε ν' αλλάξει
μα όλος ο κόσμος τη φώναζε τρελή.
Έτσι κατέληξε με το μολύβι αυτό
στο χέρι

να νιώθει της ευτυχίας τη φυγή.
Μια μέρα πάλι στο δωμάτιό της
έγραφε πάνω στο άσπρο το χαρτί
της ζωής το μαύρο μοιρολόι
η αλήθεια να αποτυπωθεί.

Τότε μεμιάς άνοιξε η πόρτα
και μπήκαν μέσα οι στάλες της βροχής.
Ένα παιδί με μάτια σαν καθρέφτες
μα η ψυχή του ήταν αγνή.
Στο βλέμμα του συνάντησε μια φλόγα
ήταν η φλόγα της ίδιας της ζωής.
Τα χείλη του σχημάτισαν μια λέξη
«Ελπίδα» της ψιθύρισε στ' αυτί.

Αμέσως σκορπίστηκαν στον αέρα
χαρτιά, μολύβια, μνήμες μιας ζωής.
Τότε η γριά με το παιδί στο πλάι
χαράζουνε τη λέξη μόνο αυτή.
Όσπου τελείωσε και το μολύβι
και της γριάς η γλυκόπικρη ζωή.
Εμείνανε σφιχτά αγκαλιασμένοι
μέχρι την τελευταία της πνοή.

Λίλιουμ

Η Αλήθεια

Αλήθεια! Έννοια σημαντική
και ουσιαστική,
το Α και το Ω στην ζωή.
Πολλοί την ψάχνουν να την βρουν,
μέρα και νύχτα όσο μπορούν.

Πατέρα και μάνα λατρευτοί,
ποτέ δεν κρύψατε αυτή.
Με μάθατε από μικρή,
να επιλέγω στην ζωή,
αυτή και μόνο αυτή!

Δάσκαλοι σημαντικοί,
με την δική τους λογική.
Μου δίδαξαν αληθινά
για της ζωής τα ιδανικά.
Μια λέξη τόσο δα μικρή,
μπορεί να σου αλλάξει την ζωή
Μπέκα Λαμπρινή, Γ4

Η αλήθεια

Η αλήθεια είναι ένα πράγμα ιερό
όπως και να την κρύβεις
ή και να την αφήνεις
θα έρθει πίσω στο λεπτό

Όσο σκληρή και αν γίνει
ή όταν φέρει πανικό
πρέπει να τη δεχτείς
και ας είν' επίπονο αυτό

Η αλήθεια είν' πράμα δύσκολο
όμως όταν μαζί της είσαι
κάνεις πάντα το καλό
όπου και όποιος είσαι

Μόνο αυτό έχω να πω
το μήνυμα είν' αυτό,
τώρα δέξου το όπως θες
και στο μυαλό σου βάλτο

Γιώργος Ορφανίδης, Γ4

Γεια σου μπαμπάκα μου,
Μόλις διάβασα το ποίημα που μου
έστειλες. Είναι ένα ποίημα γεμάτο
νόημα και αλήθειες. Συμφωνώ από-
λυτα με την άποψή σου την οποία
εκφράζεις μέσα από το ποίημά σου.
Με έκανες να καταλάβω πόσο σημα-
ντική είναι η Αλήθεια, αλλά πιο συ-
γκεκριμένα ότι οι γονείς θα πρέπει να
μιλάνε με ειλικρίνεια στα παιδιά τους.
Σίγουρα είναι ωραίο μα δημιουργείς

έναν παραμυθένιο κόσμο στο παιδί,
αλλά στο τέλος θα πρέπει το συμπέ-
ρασμα να είναι αληθινό ακόμη και αν
αυτό είναι στενάχωρο ή πικρό, διότι
στην ζωή δεν είναι όλα ευχάριστα.

Με πολλή αγάπη,
η κόρη σου!

Λεωνάκη Κέλλη, Γ1

Από το ημερολόγιο της κόρης του Αναγνωστάκη....

Το ποίημα αυτό είναι ουσιαστικά η
ιστορία της ζωής μου, με έχει στιγ-
ματίσει σε πολλά. Είναι ο τρόπος που
ο μπαμπάς μου προσπάθησε να με
προστατέψει από το "κακό" και από
το "λάθος". Ήθελε πάντα το καλύτε-
ρο για έμενα για αυτό φρόντισε να
μου δείχνει μόνο την καλή πλευρά
των πραγμάτων χωρίς να σκεφτεί
ποτέ τι έκανε. Μου παρουσίαζε συνε-
χώς έναν ρόδινο κόσμο με πεντά-
μορφες και πιστούς σκύλους όμως
μετά από μια ηλικία άρχισα να βλέπω
ότι ο ρόδινος αυτός κόσμος δεν υ-
πήρχε όπως έλεγε ο μπαμπάς. Ο κα-
θρέφτης έσπασε και το ταξίδι της
πεντάμορφης, ο πιστός σκύλος και οι
λύκοι προσωποποιήθηκαν με άτομα
τα οποία ο μπαμπάς ήθελε να κρατή-
σει μακριά μου. Το μετάνιωσα αρκε-
τά. Αλλά κατάφερε να το διορθώσει
την τελευταία στιγμή λέγοντας μου
την αλήθεια και τον λόγο που μου
είχε περιγράψει έτσι όλα αυτά. Τελι-
κά μου έμαθε πώς να αποφεύγω το
κακό χωρίς να το καλύπτω με κάτι
άλλο και αυτός είναι ο λόγος που σή-
μερα είμαι ό,τι είμαι και τον θαυμάζω
τόσο.

Στον άνθρωπο ποτέ το ψέμα
δεν αρέσει

ακόμη κι αν η αλήθεια πονέσει
το ψέμα όμως μπορεί
να σε ταξιδέψει

και η αλήθεια να σε μαγέψει
αν το ψέμα σταματήσει
και η αλήθεια αρχίσει

ο κόσμος ίσως καλύτερέψει
ο άνθρωπος ίσως μεγαλώσει
γιατί το ψέμα μπορεί να καταστρέψει
ενώ η αλήθεια μπορεί να σε θρέψει

Δερμιτζάκη Όλγα, Γ1